

Проект „УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ НА
ЦЕНТЪР ЗА КОНСУЛТИРАНЕ И ПРЕВЕНЦИЯ
НА ДОМАШНО НАСИЛИЕ СИЛИСТРА“

*Проектът се изпълнява по Договор за предоставяне на
безвъзмездна финансова помощ с рег.№ 93-00-163/16.05.2018 г.,
Сключен с Министерството на правосъдието*

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

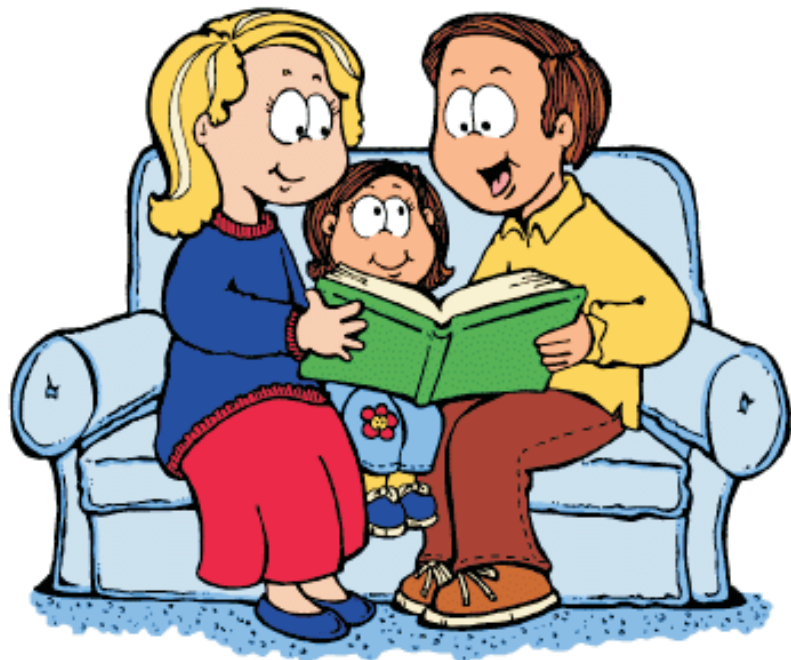
ЖЕНСКО СДРУЖЕНИЕ "ЕКАТЕРИНА КАРАВЕЛОВА"

ЗАД СТЕНИТЕ НА ДОМА

Мини наръчник за ученици
на възраст от 7 до 10 години

ЗА ДЕЦА

КЪДЕ ДА ПОТЪРСИТЕ ПОМОЩ?

112

Единен номер за спешни повиквания

080018676

Национална гореща телефона линия за пострадали от насилие

080011997

Национална гореща телефонна линия за пострадали от домашно насилие

---

116 111

Националната телефона линия за деца, жертви на насилие

086/820487

Център за консултиране и превенция от домашно насилие, гр. Силистра, ул. „Вапцаров” 51, ет. 2

e-mail: ckpdn_ss@abv.bg

<http://www.facebook.com/ckpdn.ss>

www.ekaravelova.org

⇒ ДА НЕ ТИ ОБРЪЩАТ ВНИМАНИЕ, ДА ТЕ ОСТАВЯТ ДА ХОДИШ С МРЪСНИ ДРЕХИ, ДА НЕ ТИ КУПУВАТ УЧЕБНИЦИ И ТЕРАДКИ, ДА НЕ СЛУШАТ КАКВО ГОВОРИШ, ДА НЕ ТЕ ВОДЯТ НА ЛЕКАР, КОГАТО СИ БОЛЕН, ДА НЕ ТИ ДАВАТ ДА ЯДЕШ ...

ТОВА Е НЕГЛЕЖИРАНЕ!

⇒ ДА ТЕ ДОКОСВАТ ПО ИНТИМНИТЕ ЧАСТИ, ДА ТЕ ПРИНУЖДАВАТ ДА СЕ СЪБЛИЧАШ ГОЛ, КАТО ВИД НАКАЗАНИЕ ...

ТОВА Е СЕКСУАЛНО НАСИЛИЕ!

Ако се разпозна в този материал, може би си в опасност!

ПОТЪРСИ ПОДКРЕПА!

ПРИКАЗКАТА НА МАРИЯ

Казвам се Мария и съм на 8 години. Живея с мама Краси, тати Гошо и братчето си Иван. Иван е на 4 години, ходи на детска градина и постоянно иска да играе с играчките ми. Всички живеем в много хубава къща, която има двор, куче (Рекс), люлка и градина с цветя. Имам си моя стая, в която спя заедно с Иван. Тази година ще бъда втори клас. Мама и тати ходят на работа всеки ден, за да имат парички и да ни купуват каквото искаме. Когато те са на работа, ни гледат баба и дядо.

Аз нямам много приятели и знам, че другите деца не ме харесват. Аз съм лоша, никога не правя това, което ми се каже и винаги обърквам всичко. Тати казва, че съм глупава, нищо не разбирам и постоянно чупя разни неща вкъщи, защото съм с две „леви ръце”. Мама казва, че много говоря, а нея я боли главата, изморена е и няма време да ме слуша. Това, което говоря, са глупости и не са важни неща. И понеже мама и тати казват така, знам че е вярно. Затова не ме харесват другите деца и нямам приятели.

⇒ ДА ТЕ УДРЯТ, БЛЪСКАТ, СКУБЯТ, РИТАТ, ДА ТИ ДЪРПАТ ЧЕСТО УШИТЕ, ДА ТЕ НАКАЗВАТ НА КОЛЕНЕ В ЪГЪЛА ...

ТОВА Е ФИЗИЧЕСКО НАСИЛИЕ!

⇒ ДА ТЕ ЗАПЛАШВАТ, ЧЕ ЩЕ ТИ РАЗБИЯТ ЗЪБИТЕ, ЧЕ ЩЕ ТЕ ОСТАВЯТ САМ ИЛИ ЩЕ ТЕ ДАДАТ НА „СОЦИАЛНИТЕ”, ЧЕ ЩЕ ТЕ ИЗГОНЯТ НА УЛИЦАТА, ИЛИ ЩЕ ТЕ ЗАТВОРЯТ САМ В ДРУГАТА СТАЯ...

ТОВА Е ЕМОЦИОНАЛНО НАСИЛИЕ!

СЛУЧВА ЛИ СЕ ТОВА В КЪЩИ:

⇒ ЧЕСТО ТЕ НАРИЧАТ ГЛУПАВ, ЛОШ, ЛИГЛЪО, НЕПОСЛУШЕН, НЕБЛАГОДАРЕН, ОБИЖДАТ ТЕ И ТЕ УНИЖАВАТ, КАЗВАТ, ЧЕ НЕ СТАВАШ ЗА НИЩО ...

ТОВА Е ПСИХИЧЕСКО НАСИЛИЕ!

Исключения:

Ако твоите родители ти се карат без да те обиждат, защото чупиш, биеш други деца, хора или животни - това не е насилие!

Ако твоите родители искат от теб да се учиш - това не е насилие!

Ако твоите родители ти вземат телефона или любима играчка, защото не си спазил обещание - това не е насилие!

Аз наистина много се старая да съм добра, но все обърквам нещо. Когато тати много ми се ядоса, ме удря по дупето или по лицето, после ме наказва да стоя в ъгъла с вдигнати ръце и да гледам стената. Иван не го наказват, защото е малък и аз съм виновна, че не съм го гледала. Понякога тати ме гони в двора, да стоя сама вън, докато разбере къде съм сбъркала. Навън е тъмно и страшно, а понякога и студено. Мама не ме удря, тя ми дърпа ушите или ме скубе и щипе, но най-често вика. Мама много вика, мисля си, че и съседите я чуват, когато ми се кара. И така, почти всеки ден нещо обърквам. Знам, че съм лошо и глупаво дете, за нищо не ставам и това ме прави тъжна.

В училище е добре. Не говоря с децата много, за да не разберат колко съм глупава.

Говоря с учителката г-жа Петрова. Тя е много хубава и много добра, усмихва ми се и казва, че пиша красиво. Г-жа Петрова ме изслушва, когато имам да ѝ кажа нещо и все

още не ми е казала, че съм лоша и глупава.

Вече имам приятели. След училище, излизам да играя с тях на площадката. Понякога с мама, тати и Иван излизаме на разходка в парка. Мама и тати все още ми се карат понякога, но то е, когато много съм сбъркала – когато ги излъжа, нарочно дразня Иван или пък, когато не внимавам и мога да се нараня. Казват ми, че съм вече голяма и трябва да съм по-внимателна, трябва да мога да се пазя сама.

да им обясни тези неща и на тях. Посъветва ме да не се страхувам да споделям с възрастен, на когото вярвам.

Един ден бях много тъжна, защото мама ме беше наказала, като не ми даде пари за закуска и каза, че трябва да стоя гладна, за да се науча на ред. Г-жа Петрова видя, че съм тъжна и ме попита какво ми има. Аз знам, че тя е добра и затова ѝ разказах, какво е станало. Казах ѝ, че и друг път мама ме е наказвала така. Разказах ѝ, че съм много лошо дете и затова се налага да ме наказват и да ми се карат често. Признах, че тати понякога ме удря, но това е само, когато е много ядосан.

Учителката ме прегърна, усмихна ми се и ми каза, че съм много добро дете. Каза ми, че мога да направя всичко, което искам и някой ден ще стана наистина красива жена. Каза, че съм смела. Каза ми, че това, което става в къщи не е правилно. Нарече го „насилие”. Помоли ме да кажа на мама и тати, че иска да говори с тях и е много важно да дойдат в училище. Аз им казах, като се прибрах, но не им казах, че сме разговаряли с г-жа Петрова за това, какво става в нас. Беше ме страх, да не ми се карат пак.

Мама и тати отидоха в училище и говориха с г-жа Петрова и после с някакви други жени. След това, всяка седмица се срещаха с една какичка – психолог???

След време, спряха да ми се карат и да ме наказват. Мама започна да си говори с мен, пита ме какво искам да облека, дали ми харесва храната, която е приготвила и как е минал денят ми. Каза ми, че съм умна и добра. Тати също казва, че съм умна, усмихва ми се.

Аз също говорих с какичката – психолог. Тя казва, че никой няма право да ме удря, обижда и да се държи лошо с мен. Говорихме си за това, че родителите трябва да обясняват на децата, кое е правилно и кое не е и да ги научат какви правила има. Също така каза, че не е правилно и не трябва родителите да ме удрят, да ме обиждат, да ми се карат и да ме карат да се чувствам зле всеки път, когато объркам нещо. Обеща да разговаря с тях и